

کشتار کارگران ذوب مس خاتون آباد بدون پاسخ نخواهد ماند

آدمکشان رژیم اسلامی کارگران معترض خواهان شغل را به گلوله بستند، کشتند و زخمی کردند. بعد از به گلوله بستن کارگران جهان پیت کرج توسط رژیم شاه، این دومین باری است که رژیمهای حاکم بر ایران کارگران را بدین شکل میکشند. جنبش کارگری باید این آدمکشان را از جنایتی که مرتکب شده اند پشیمان کند. تنها دلیل جسارت جانیمان حاکم در شلیک به تجمع کارگران، متشکل نبودن کارگران ایران است. این وحوش آدمکش زبون تر از آنند که حتی فکر قتل عام کارگران متشکل را بخود راه دهند. فقط یک طبقه کارگر متشکل میتواند آدمکشان حاکم بر ایران را متوقف کند و آنها را به جایی که تاریخا به آن تعلق دارند بفرستد و قطعاً خواهد فرستاد.

طبق گزارشها از روز شنبه چهارم بهمن که آدمکشان ویژه رژیم اسلامی به کارگران معترض و متحصن ذوب مس میروک کرمان واقع در خاتون آباد از توابع شهر بابک شلیک کردند تاکنون ۷ نفر کشته و نزدیک به ۳۰۰ نفر زخمی شده اند. ما به خانواده ها و بازماندگان این جانباختگان تسلیت می گوئیم. قطعاً کل طبقه کارگر ده ها میلیونی ایران با خانواده ها و بازماندگان این جانباختگان احساس همدردی میکند و علاوه بر آن جنبش کارگری ایران قاطعانه تضمین میکند که این شنبه سیاه جنبش کارگری ایران فراموش نشود.

جنبش کارگری ایران و فعالین آن در داخل و خارج کشور به هر شکل ممکن این جنایت را بدون پاسخ نخواهند گذاشت. آنها از جمله خواهند کوشید تا تشکلهای کارگری در سراسر جهان این جنایت را محکوم و با طبقه کارگر ایران ابراز همبستگی و همدردی کنند. اما قبل از هر چیز شوراهای اسلامی را که خود در زمره مسببین بی تشکلی کارگران هستند را محکوم میکنند. کارگران فریب اشک تمساح شوراهای اسلامی را نخواهند خورد.

مسئبان مستقیم این جنایت از هر رده و مقامی باید دستگیر و در دادگاههای مورد قبول کارگران محاکمه شوند. نباید اجازه داد سرنوشت قاتلان کارگران ذوب مس میروک خاتون آباد به سرنوشت قاتلان قتلهای زنجیره ای، حمله به خوابگاه دانشجویان و یا قتل زهرا کاظمی دچار شود. هدف عکس العمل شوراهای اسلامی و هیات تعیین شده توسط خاتمی فرستادن پرونده قتل عام کارگران به آرشیو دیگر جنایتهای رژیم اسلامی در چند ساله اخیر است. باید جمعی از معتمدین کارگری در محل تشکیل شود و بکمک دیگر فعالین جنبش کارگری در سراسر ایران و در خارج کشور و همچنین وکلای شریفی که در ایران بسیارند پرونده این جنایت را پیگیری کنند و اجازه ندهند تا در کنار دیگر پرونده های بی شمار جنایت رژیم اسلامی بایگانی شود.

طبقه کارگر ایران این جنایت را فراموش نخواهد کرد و به همین جهت مناسب است تا روز چهارم بهمن روز جانباختگان جنبش کارگری اعلام شود و هر سال ضمن یادآوری این جنایت مشخص یاد دیگر جانباختگان جنبش کارگری نیز گرامی داشته شود.

این جنایت بار دیگر نشان داد که آنچه طبقه کارگر ایران بدان نیاز دارد تشکل است. کارگران برای دستیابی به مطالبات بی شمارشان احتیاج به تشکلهای طبقاتی خود دارند. برای جلوگیری از وقوع این جنایت کارگران تشکل طبقاتی خود را لازم داشتند. اعتراض موثری که جانیمان رژیم اسلامی را از این جنایت پشیمان کند به تشکل طبقاتی نیاز دارد. باید هر اقدام فعالین و محافل کارگری در اعتراض به این جنایت توأم با تلاش برای ایجاد تشکل باشد. ایجاد تشکل برای اعتراض به این جنایت. ایجاد تشکل برای جلوگیری از وقوع چنین جنایاتی. ایجاد تشکل برای رفتن به سراغ کل رژیم اسلامی آدمکش و ضد کارگر.

کمیته اجرایی اتحاد سوسیالیستی کارگری

۶ بهمن ۱۳۸۲